

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 11. dubna 2018 – Staatssecretaris van Financiën, další účastnice řízení: CEVA Freight Holland BV

(Věc C-249/18)

(2018/C 276/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Staatssecretaris van Financiën

Další účastnice řízení: CEVA Freight Holland BV

Předběžné otázky

1. Musí být článek 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾, kterým se vydává celní kodex Společenství, vykládán v tom smyslu, že deklarant je s odkazem na čl. 147 odst. 1 druhý pododstavec nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ⁽²⁾, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, oprávněn v rámci zaúčtování dodatečně zvolit jinou, nižší transakční cenu dováženého zboží, aby snížil celní dluh?
2. a. Je při použití čl. 221 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2913/92 určení dne, kdy došlo ke sdělení dlužníkovi, otázkou unijního práva?

b. V případě kladné odpovědi na otázku 2a: musí být čl. 221 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2913/92 vykládán v tom smyslu, že dlužník musí sdělení uvedené v tomto ustanovení obdržet do tří let ode dne vzniku celního dluhu, nebo postačuje, že mu sdělení bylo během této lhůty odesláno?

⁽¹⁾ Nařízení ze dne 12. října 1992 (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení ze dne 2. července 1993 (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Holland (Nizozemsko) dne 12. dubna 2018 – Trace Sport v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Věc C-251/18)

(2018/C 276/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord-Holland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Trace Sport tegen Inspecteur van de Belastingdienst

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Předběžné otázky

- 1) Je prováděcí nařízení č. 501/2013 ⁽¹⁾ platné v rozsahu, ve kterém se vztahuje na výrobce/vývozce Kelani Cycles?

2) Je prováděcí nařízení č. 501/2013 platné v rozsahu, ve kterém se vztahuje na výrobce/vývozce Creative Cycles?

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasláných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska (Úř. věst. 2013, L 153, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne
13. dubna 2018 – M. Güler v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen (Uwv)**

(Věc C-257/18)

(2018/C 276/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: M. Güler

Odpůrce: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Předběžné otázky

- 1) Může se turecký státní příslušník, který se zapojil do řádného trhu práce, nabyt státní příslušnost členského státu, aniž by se vzdal turecké státní příslušnosti, a v důsledku svého dobrovolného rozhodnutí se vzdal státní příslušnosti hostitelského členského státu, a tudíž i unijního občanství, dovolávat článku 6 rozhodnutí č. 3/80⁽¹⁾, aby se vyhnul požadavku na pobyt podle TW⁽²⁾?
- 2) Pokud bude na tuto otázku zodpovězeno kladně, k jakému okamžiku musí tento turecký státní příslušník splňovat podmínku, že není unijním občanem, aby mohl uplatňovat nárok podle článku 6 rozhodnutí č. 3/80: již k okamžiku odchodu z hostitelského členského státu, nebo poprvé až k pozdějšímu okamžiku, v němž nastala okolnost rozhodná pro splatnost dávky exportované do cizí země?
- 3) Je třeba čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 3/80 vykládat v tom smyslu, že tureckému státnímu příslušníkovi, který v okamžiku své reemigrace do Turecka byl stále státním příslušníkem členského státu, avšak této státní příslušnosti se později dobrovolně vzdal, nelze od tohoto pozdějšího okamžiku odírat nárok na zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky, které jsou přiznávány jakožto minimální příjem na základě životního minima dotčeného členského státu, pouze z toho důvodu, že pobývá v Turecku, i když v okamžiku jeho odchodu z dotčeného členského státu nezískal žádný nárok na tyto zvláštní peněžité dávky, jelikož tehdy nebyly splněny podmínky pro její přiznání?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady přidružení ES–Turecko č. 3/80 ze dne 19. září 1980 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení členských států Evropských společenství na turecké pracovníky a jejich rodiny (Úř. věst. 1983, C 110, s. 60).

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toelagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziekwet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheid-sverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toeslagenwet) (Zákon ze dne 6. listopadu 1986 o přiznávání příplatků k platnému životnímu minimu příjemců sociálních dávek podle zákona o nezaměstnanosti, zákona o zdravotním pojištění, všeobecného zákona o pracovní neschopnosti, zákona o pojištění v případě pracovní neschopnosti a zákona o pojištění v případě pracovní neschopnosti příslušníků ozbrojených sil. [zákon o příplatcích k sociálním dávkám]).